

Διφορέει τὰ οὐτὼ συμβεβηκότα τοῖς γήμισιν, Α
 οὐδ' εἰ ἕτερόν ἐστι τὸ πείζωνον, καὶ πείζωνον
 δύο ὄψεις ἔχον, καὶ τὸ τοῦ λόγου συμπάπει.
 ὡς παρὰ γὰρ ἰσόμετρον μόνον τὸ συμβεβηκός ἐστι.
 διὸ Πλάτων ἔσπου τινα οὐ κενώως περὶ τῶν
 σοφιστικῶν τὴν μὴ ὄντα εἶπε· εἰσὶ γὰρ οἱ ἄλλοι σο-
 φιστῶν λόγοι περὶ τὸ συμβεβηκός, ὡς εἰπαῖν,
 μέλεισε πρώτων, πύπερον ἕτερον ἢ ταῦτ' ὅν
 μοσικόν καὶ γραμματικόν, καὶ μοσικός Κο-
 ρεΐσιος καὶ Κορεΐσιος, καὶ εἰ πᾶν ὁ αἶψ' ἢ, μὴ
 αἰεὶ ἢ, γάρ γε· ὡς· εἰ μοσικός ὄν, γραμμα-
 τικός γάρ γε, καὶ γραμματικός ὄν μοσικός·
 καὶ ὅσοι δὴ διῶσι τοιοῦτοι τῶν λόγων εἰσὶ φοβί-
 νεται γὰρ τὸ συμβεβηκός, ἐξ ἧς τὴν μὴ ὄντος.
 δῆλον ὅτι καὶ ἐν τῶν τοιοῦτων λόγων. τῶν μὲν
 γὰρ διῶσι ἔσπου ὄντων, ἔστι γήμισι καὶ φθορῶν
 τῶν ἢ καὶ συμβεβηκός ἐστι. ἀλλ' ὅμως λε-
 κτέον ἔπειτα περὶ τοῦ συμβεβηκός τοῖς ἐφ' ὅσον ἐν-
 δέχεται, τίς ἢ φύσις αὐτῶν, καὶ διὰ τί ἀπείαν
 ὄντι. αἴτις γὰρ δῆλον ἔσται ἴσως, καὶ διὰ τί ἐπι-
 στήμη μὴ ἔστιν αὐτῶν. ἐπεὶ οὐδ' ὄντι ἐν τοῖς
 οὐδ' ὄντι, τὰ μὲν αἰεὶ ὡς αὐτὴν ποιεῖ ἔχοντα καὶ ἐξ ἀ-
 νάγκης, οὐ τῶν καὶ τὸ βίαιον λεγομένων, ἀλλ'
 ὡς λέγειν, τῶν μὴ ἐνδέχεται διῶσι, τὰ δὲ,
 ἐξ ἀνάγκης μὲν ἐστὶν οὐδ' αἰεὶ, οὐδ' ὡς
 ὄντι πολλῶν, αὐτὴ ἀρχὴ καὶ αὐτὴ ἀπείαν ὄντι πε-
 ς τὸ συμβεβηκός. ὁ γὰρ αἶψ' ἢ μὴ αἰεὶ, μὴ θ'
 ὡς ὄντι πολλῶν, τῶν φαίνεται συμβεβηκός ἐστὶ
 ὄντι ἐπὶ κυλῆ ἀχειμῶν γήμισι καὶ ψύχρος, τῶ-
 το συμβεβηκός φαίνεται, ἀλλ' ἐν ἀπείαν καὶ ἀ-
 κεία, ὅτι τὸ μὲν αἰεὶ ἢ ὡς ὄντι πολλῶν, τὸ δὲ οὐ.
 καὶ τὸν ἀδύνατον λευκὸν ἐστὶ συμβεβηκός ἐ-
 τε γὰρ αἰεὶ, οὐδ' ὡς ὄντι πολλῶν ζῶων δὲ ἢ καὶ
 συμβεβηκός. καὶ τὸ τὸν οἰκοδόμεον ὑγείαν
 ποιῆσαι συμβεβηκός, ὅτι ἐπέφυκε τῶν ποι-
 εῖν οἰκοδόμος, ἀλλ' ἐὰν εἴς δὴ αὐτὴν οἰκοδόμος
 ἐστὶ τὸν οἰκοδόμον. καὶ ὁ φοροῦς ἰδούσης σο-
 φιστικῶν ποιῆσεν αἶψ' ὑγείαν· ἀλλ' οὐ
 καὶ τῶν ὁ φοροῦς ποιητικῶν, διὸ συμβεβηκός φαίνεται, καὶ
 ἔστιν ὡς ποιεῖ, ἀπλῶς δὲ οὐ τῶν μὲν γὰρ διῶσι
 διωάμενοι εἰσὶν αἶψ' ποιητικῶν, τῶν δὲ
 οὐδέ μὴ τέχνη, οὐδὲ δυνάμεις ὡς εἰσὶν.
 τῶν γὰρ καὶ συμβεβηκός ὄντων ἢ γνοῦσθαι,
 καὶ τὸ αἰεὶ ὄντι καὶ συμβεβηκός ὡς· ἐπεὶ
 δὴ οὐ πᾶντα ὄντι ἐξ ἀνάγκης καὶ αἰεὶ ἢ ὄντα ἢ
 γνοῦσθαι, ἀλλὰ τὰ πλείστα ὡς ὄντι πολλῶν, ἀ-
 νάγκη ἐστὶ τὸ καὶ συμβεβηκός ὄντι ὄντι αἰεὶ,
 οὐδ' ὡς ὄντι πολλῶν, ὁ λευκός μοσικός ὄντι.

quæ ita figuris accidunt, speculatur, nec si
 diuersus triangulus, & triangulus duos re-
 ctos habens. Et hoc rationabiliter conti-
 git: nam quasi nomine solum, ipsum acci-
 dens est. Quare Plato non malè quodam
 modo circa Sophisticam, ipsum non ens
 applicuit. Sophistarum etenim rationes,
 circa accidens, vt ita dicam, maximè om-
 nium sunt, vtrum diuersum, an idem, mu-
 sicum & grammaticum: & musicus Cori-
 cus, ac Corificus: & si omne, quod est, non
 autem semper, factum est. Quare si musi-
 cus existens grammaticus factus est: &
 grammaticus, existens musicus: & quæcum-
 que aliæ orationum tales sint. Videtur et-
 enim accidens, propinquum quiddam esse
 non enti. Hoc autem ex his etiam ora-
 tionibus manifestum est. Eorum etenim,
 quæ alio modo se habent, est generatio &
 corruptio, eorum autem, quæ secundum
 accidens, non est. Attamen dicendum est
 amplius de accidente, quoad possibile est,
 quænam eius natura sit, & ob quam cau-
 sam est: simul autem patebit, & cur eius
 scientia non est. Cum igitur in entibus
 sint quædam semper similiter se habentia,
 & ex necessitate, non ea, quæ secun-
 dum vim dicitur, sed quam dicimus, eo
 quod non contingit aliter, quædam ex
 necessitate quidem non sunt, nec semper,
 sed vt plurimum, hoc principium, & hu-
 ius causa est, vt accidens sit. Quodcumque
 enim non semper, neque vt plurimum est,
 hoc dicimus accidens esse: vtputa, si sub
 Cane tempestas & frigus factum fuerit,
 hoc dicimus accidisse. non si æstus, aut
 calor: quoniam hoc quidem semper aut
 vt plurimum: illud verò non. Hominem
 quoque album esse, accidit: nec enim sem-
 per, nec vt plurimum, animal verò, non
 secundum accidens. Et fabrum sanitate[m]
 fecisse, accidens est, quoniam non est aptus
 ad sanitatem faciendam faber, sed
 medicus: verum accidit, fabrum esse me-
 dicum. Cocus etiam voluptati intentus fa-
 cit quicquam salubre, sed non secundum
 pulmentarium. Vnde dicimus, quod acci-
 dit. Et quodam modo quidem facit, sim-
 pliciter verò minimè. Illorum etenim ar-
 tis quandoque factiæ potentia sunt, ho-
 rum verò nulla ars, nullaque potentia de-
 terminata est. Eorum enim quæ secundum
 accidens aut sunt, aut fiunt, causa quodam
 secundum accidens est. Quare cum non omnia
 ex necessitate, & semper aut sint, aut fiunt,
 sed multa vt plurimum, necesse est esse
 quod secundum accidens esse: vtputa, nec
 semper, nec vt plurimum albus musicus est.